

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 7266 van 13 februari 2008
in de zaak X / II

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Oekraïense nationaliteit, op 15 oktober 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 september 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 oktober 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoorie.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2008.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DASSEN, die loco advocaat M. KEMPENEER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoekster, van Oekraïense nationaliteit, geboren te Vinnitsa, op 3 augustus 1980, dient op 8 juni 2004 een asielaanvraag in. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 18 februari 2005 een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf en beoordeelde de asielaanvraag als kennelijk ongegrond. Verzoekster dient op 8 november

2005 een tweede asielaanvraag in. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen neemt op 31 januari 2006 opnieuw een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf.

1.2. Op 10 februari 2006, dient verzoekster een aanvraag tot machtiging tot verblijf in op grond van het ten tijde van de aanvraag geldende artikel 9, al.3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Op 14 september 2007 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de aanvraag onontvankelijk en op 3 oktober 2007 wordt de beslissing aan verzoekster ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

In toepassing van art. 9, 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen :

De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds 06/2004 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, werkbereid is en van geen enkele caritatieve of sociale instantie afhankelijk is, is op zich niet uitzonderlijk en verantwoordt niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend. Bovendien legt betrokkene in verband met de integratie geen enkel stavingsstuk voor. Indien betrokkene toch dergelijke bewijzen kan voorleggen, kunnen de elementen met betrekking tot de integratie het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9, al 2 van de wet van 15/12/1980.

Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Haar eerste asielaanvraag dd. 08/06/2004 werd afgesloten op 18/02/2005 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, aan betrokkene betekend op 22/02/2005. Haar tweede asielaanvraag dd. 08/11/2005 werd afgesloten op 01/02/2006 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, aan betrokkene betekend op 02/02/2006. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten en ze verbleef eind 02/2005 tot begin 11/2005 en vervolgens opnieuw vanaf begin 02/2006 illegaal in België. Uit langdurig illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden met het oog op regularisatie. De duur van de procedure –namelijk 8 en een halve maand voor de eerste en bijna 3 maanden voor de tweede asielprocedure- was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

De problemen in haar land van herkomst hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, hoger genoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van artikel 9 van de wet van 1980 in België in te dienen.

Wat betreft het argument dat betrokkene van onberispelijk gedrag is dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren naar het land van herkomst en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkene vrij hiertoe de hulp in te roepen van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM).”

2. Ontvankelijkheid van het beroep.

1. Verzoekster stelt in haar verzoekschrift het volgende:

"Mevrouw Tatjana Pobereznaja, arbeidster, van Oekraïense nationaliteit, geboren op 03.08.1980 te Vinnitsa (Oekraïne), verblijvende te 2018 Antwerpen, Koningin Astridplein n°31/1, en hebbende als raadsman me Michel Kempeneer, Lambermontlaan n°368/5 te 1030 Brussel.

Dat verzoekster bij huidig verzoekschrift overeenkomstig art.39/2 § 2 van de wet van 16.12.1980 beroep tot nietigverkiaring instelt tegen de beslissing genomen op 14.09.2007 door de Attaché van de Minister van Binnenlandse zaken en waarbij het verzoek van verzoekster tot regularisatie op basis van artikel 9 § 3 van de wet van 15/12/1980, ingesteld op 10.02.2006 werd afgewezen als zijnde onontvankelijk.

Dat verzoekster van deze beslissing kennis kreeg op 03.10.2007, zodat huidig beroep ontvankelijk is.

Dat verzoekster de Nederlandse taal kiest voor de voorzetting van de procedure.

Dat verzoekster sedert 08.06.2004 in België verblijft toen zij om politiek asiel vroeg; dat deze aanvraag werd geweigerd bij beslissing genomen op 18.02.2005 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen.

Dat verzoekster tegen deze beslissing geen verhaal heeft ingediend bij de Raad van State.

Dat verzoekster op 10.02.2006 een verzoekschrift in regularisatie op basis van artikel 9 § 3 van de wet van 15-12-1980 indiende en liet gelden dat zij sedert 08.06.2004 in België verblijft, dat zij omwille van haar aanvraag om politiek asiel niet naar haar land van herkomst kan terugkeren.

Dat zij omwille van haar asielaanvraag door de overheid zal worden opgepakt en haar paspoort zal worden afgenomen, zodat het haar onmogelijk is om naar de Belgische diplomatieke post te Kiev te gaan om er de formaliteiten in te vullen inzake haar aanvraag tot lang verblijf in België.

Dat dit wel omstandigheden zijn om in België haar regularisatie aan te vragen.

Dat de aanvraag ingediend door verzoekster wel ontvankelijk is (cfr arrest Raad van Staat van 19-10-1998 n° 76.500; arrest Raad van Staat van 06.07.2001 n° 97528), in tegenstelling met wat de Attaché van de Minister van Binnenlandse Zaken die haar motivering zich beperkt i.v.m de ontvankelijkheid tot volgende termen : "De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland,"

Dat verzoekster als redenen ten gronde liet gelden dat zij volledig geïntegreerd is, van onberispelijk gedrag en zeden is, en van geen caritatieve of sociale instelling afhankelijk is. Tenslotte liet zij gelden dat zij gemakkelijk aan de slag kan gaan als arbeidster in de schoonmaaksector.

Dat deze argumenten ten gronde niet ernstig werden weerlegd.

Dat de Rechtspraak van de Raad van State hierboven vermeld, stelt dat de overheid een aanvraag in regularisatie een tweevoudig onderzoek moet doen n.l nopens de ontvankelijkheden en daarna de aanvraag ten gronde, hetgeen in casu niet het geval is. In fine van de beslissing wordt vermeld "Niets

verhinderd betrokkene derhalve om terug te keren naar het land van herkomst en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkene vrij hiertoe de hulp in te roepen van de Internationale organisatie voor Migratie".

Dat de beslissing zowel de ontvankelijkheid als de gegrondheid vermengd heeft."

2.2. De verwerende partij werpt in de nota op dat het verzoekschrift niet ontvankelijk is bij gebrek aan een middel, zoals bedoeld in artikel 39/69, §1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3. Verzoekster stelt in haar repliekmemoire het volgende:

"Dat zij sedert 08.06.2004 in België verblijft waar zij om politiek asiel verzocht, dat evenwel niet werd toegestaan omdat zij haar vrees voor daadwerkelijke vervolging zoals omschreven in de Conventie van Genève niet kon laten gelden.

Dat zij omwille van haar aanvraag om politiek asiel niet naar haar land van herkomst kan terugkeren om overeenkomstig artikel 9 § 2 van de wet van 15-12-1980 bij de diplomatieke post van België de nodige formaliteiten te vervullen om de toelating te bekomen om zich in België te vestigen.

Dat zij volledig is geïntegreerd in de Belgische samenleving en van geen enkele caritatieve of sociale instantie afhankelijk is en aan het werk kan gaan zodra zij hiervoor de toelating zal hebben gekregen.

Dat zij van onberispelijk gedrag is".

Bij beslissing genomen op 14.09.2007 door de attaché van de heer Minister van Binnenlandse Zaken werd het verzoek afgewezen onder volgende motivering:

" De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds 06/2004 in België verblijft, geïntegreerd zou zijn, werkbereid is en van geen enkele caritatieve of sociale instantie afhankelijk is, is op zich niet uitzonderlijk en verantwoordt niet dat de aanvraag tot regularisatie op grond van artikel 9 van de wet van 1980 in België wordt ingediend. Bovendien legt betrokkene in verband met de integratie geen enkel stavingstuk voor. Indien betrokkene toch dergelijke bewijzen kan voorleggen, kunnen de elementen met beirekking tot de integratie het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art.9, al 2 van de wet van 15/12/1980.

Betrokkene wist dat haar verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Haar eerste asielaanvraag DDT. 08/06/2004 werd afgesloten op 18/02/2005 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-Generaal voor vluchtelingen en staatlozen, aan betrokkene betekend op 22/02/2005. Haar tweede asielaanvraag DDT. 08/11/2005 werd afgesloten op 01/02/2006 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-Generaal voor vluchtelingen en staatlozen, aan betrokkene betekend op 02/02/2006. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten en ze verbleef eind 02/2005 tot begin 11/2005 en vervolgens opnieuw vanaf begin 02/2006 illegaal in België. Uit langdurig illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden mei het oog op regularisatie. De duur van de procedures namelijk 8 en een halve maand voor de eerste en bijna 3 maanden voor de tweede asielprocedures- was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

De problemen in haar land van herkomst hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een diepgaand onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen, hoger genoemde

problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van artikel 9 van de wet van 1980 in België in te dienen.

Wat betreft het argument dat betrokkene van onberispelijk gedrag is dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren naar het land van herkomst en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkene vrij hiertoe de hulp in te roepen van de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM)".

Op 12.10.2007 diende verzoekster een verzoekschrift in beroep tot nietigverklaring in en liet geworden.

"- Dat zij op 10.02.2006 een verzoekschrift in regularisatie op basis van artikel 9 § 3 van de wet van 15-12-1980 indiende en liet gelden dat zij sedert 08.06.2004 in België verblijft, dat zij omwille van haar aanvraag om politiek asiel niet naar haar land van herkomst kan terugkeren.

– Dat zij omwille van haar asielaanvraag door de overheid zal worden opgepakt en haar paspoort zal worden afgenomen, zodat het haar onmogelijk is om naar de Belgische diplomatieke post te Kiev te gaan om er de formaliteiten in te vullen inzake haar aanvraag tot lang verblijf in België.

– Dat dit wel omstandigheden zijn om in België haar regularisatie aan te vragen.

– Dat de aanvraag ingediend door verzoekster wel ontvankelijk is (cfr arrest Raad van Staat van 19-10-1998 n° 76.500; arrest Raad van Staat van 06.07.2001 n° 97528), in tegenstelling met wat de Attaché van de Minister van Binnenlandse Zaken die haar motivering zich beperkt i.v.m de ontvankelijkheid tot volgende termen :

– "De aangehaalde elementen vormen geen uitzonderlijke omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland."

– Dat zij als redenen ten gronde liet gelden dat zij volledig geïntegreerd is, van onberispelijk gedrag en zeden is, en van geen caritatieve of sociale instelling afhankelijk is. Tenslotte liet zij gelden dat zij gemakkelijk aan de slag kan gaan als arbeidster in de schoonmaaksector.

– Dat deze argumenten ten gronde niet ernstig werden weerlegd.

– Dat de Rechtspraak van de Raad van State hierboven vermeld, stelt dat de overheid een aanvraag in regularisatie een tweevoudig onderzoek moet doen n.i nopens de ontvankelijkheden en daarna de aanvraag ten gronde, hetgeen in casu niet het geval is. In fine van de beslissing wordt vermeld "Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren naar het land van herkomst en via de reguliere weg een aanvraag om machtiging tot verblijf in te dienen. Het staat betrokkene vrij hiertoe de hulp in te roepen van de Internationale Organisatie voor Migratie".

Dat de beslissing zowel de ontvankelijkheid als de gegrondheid vermengd heeft"

Op 06.11.2007 werd aan verzoekster een memorie van antwoord gestuurd.

MET BETREKKING TOT DE ONTVANKELIJKHEID.

Het verzoekschrift is ontvankelijk gezien de beslissing van 02.08.2007 een schending uitmaakt van artikel 9 § 3 van de wet van 15-12-1980.

Dat verzoekster immers liet gelden dat er buitengewone omstandigheden zijn die haar niet toelaten om naar haar land van oorsprong te gaan n.i de onmogelijkheid om naar Kiev te gaan als asielverzoekster om er bij de Belgische diplomatieke post de formaliteiten te vervullen voor een aanvraag tot langdurig verblijf in België; dat deze onmogelijkheid een feit is welke door de Raad van State is aangenomen (cfr arrest n° 78.500 van 19-10-1998 en arrest n° 97.528 van 06-07-2001); dat het verzoekschrift aldus ontvankelijk is omdat zij een uiteenzetting van de feiten bevat alsook de middelen en aldus voldoet aan de voorwaarden van artikel 39/69 § 1,4° van de Vreemdelingenwet.

Dat het verzoekschrift in tegenstelling met wat verweerster beweert, wel voldoet aan artikel 39/69 § 1,4° van de Vreemdelingenwet gezien de uiteenzetting van de feiten door verzoekster vermeld alsook de middelen ten ondersteuning van de feiten.

2.4. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden en de wijze waarop deze rechtsregel wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004 en R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006).

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot een amalgaam van feiten, klachten tegen het bestuur en begrippen zonder evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel aan te geven die zij geschonden acht, noch een omschrijving te geven van de wijze waarop de regel werd geschonden. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie dient te worden aangenomen.

Ten slotte wordt opgemerkt dat in zoverre het de bedoeling van verzoekster lijkt te zijn om aan de hand van haar betoog de Raad haar aanvraag te laten heronderzoeken, dient te worden opgemerkt dat het evenwel niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op basis van artikel 9, derde lid, van de Vreemdelingenwet, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

De exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend en acht door:

mevr. Ch. BAMPs,   kamervoorzitter
dhr. T. LEYSEN,   toegevoegd griffier.

De griffier,

T. LEYSEN.

De voorzitter,

Ch. BAMPS.